

Indenrigsministeren (Hørring):

Den ærede Ordfører har allerede nævnt med Hensyn til det i Betænkningens Nr. 7 anførte Andragende fra Formænd, Banearbejdere og Ledvogtere ved Statsbanerne i Sjælland og paa Fyn, at dette Andragende vil komme under Overvejelse, naar det forelagte Lovforslag om en Revision af Loven om Statsbanedriftens Ordning kommer til Behandling. Jeg skulde for mit Vedkommende ikke have udtalt mig nærmere om det foreliggende Andragende, naar ikke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Mr. Klausen) havde taget Ordet og meddelt nogle Oplysninger, hvortil jeg dog gerne vil sige et Par Ord. De Folk, der ere ansatte ved Banen, og som ere nævnte her som Andragere, fik jo ved Bevilling paa Finansloven et Lønningstillæg af 10 Ore pr. Dag. Derom udtalte saa det ærede Medlem, at man for en væsentlig Del havde taget fra dem med den ene Haand, hvad man havde givet dem med den anden. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Det var Statsbaneadministrationen, der i Henhold til Bevilling paa Finansloven gav en Lønningforhøjelse af 10 Ore pr. Dag, men der er ikke af Statsbaneadministrationen taget noget fra disse Folk. Derimod have deres Sygekasse i Henhold til sine Vedtægter maattet sætte disse Folks Bidrag op med 18 Ore hver 14de Dag, fordi de vare komne paa en højere Løn. Det kan jo imidlertid intet Menneſte gøre ved. Det andet Tab, de have lidt, staar ikke i Forbindelse med Lønningforhøjelsen, men er en Følge af Helligdagsloven. Man har nemlig tidligere paa Statsbanerne arbejdet paa den anden Dag af de tre store Højtider, og jeg tror ogsaa paa Grundlovsdagen; men nu har man overensstemmende med Helligdagsloven ladet Arbejdet falde bort, og saa bliver der naturligvis heller ikke betalt Arbejdsløn. Saaledes forholder det sig dermed. Det blev nævnt af det ærede Medlem, at af disse Folk vare Formændene optagne paa det Landstinget forelagte Lovforslag, medens Banearbejderne og Ledvogterne ikke fandtes paa Lovforslaget. Jeg skal dog allerede her gøre opmærksom paa, at for Banearbejderne og Ledvogterne er der optaget meget betydelig forbedrede Pensjonsbestemmelser i det ny Lovforslag. — Under Nr. 11 i Betænkningen er omtalt et Andragende om en Telefonforbindelse fra Afsø til Lilleø i Forbindelse med Statstelefonen paa Fjersø. Jeg maa maasse her henvise til, at man senere vil komme til at forhandle om to Andragender fra Fjernø og Fjersø Sogneraad, som gaa ud paa det samme. Med Hen-

syn til det her omtalte Andragende skal jeg minde om, at man i 1893—94 har søgt om Bevilling til Anlæg af en Telefonforbindelse mellem Afsø og Bandholm og i 1894 om en Telefonforbindelse fra Afsø til Fjersø, men begge Gange blev det afslaaet. Efter at dette Andragende i Forbindelse med de to andre er kommet frem, og da de alle tre ville blive henvisne til Ministeren, skal Sagen blive optagen til Undersøgelse. Efter mit foreløbige Kendskab dertil, antager jeg, at denne Undersøgelse vil lede til, at man paa det Finanslovsforslag, der bliver forelagt til Efteraaret, vil optage et Forslag om en Bevilling til dette Anlæg. — Der er dernæst fire forskellige Andragender, der alle gaa ud paa at saa Billetsalgsteder indrettede til Holdepladser, altsaa indrettede til Godsetspektion, hvad de ikke ere som Billetsalgsteder. Det er Hjerregav, Hylke, Kauslunde og Stødstrup, som det her gælder. Det er jo altid en vanskelig Sag, der kommer til at foreligge, naar der er Spørgsmaal om at saa et Billetsalgsted indrettet til Holdeplads. Man gaar temmelig glat til at indrette et Billetsalgsted, og strafs ere Behoerne tilfredse dermed, men denne Tilfredshed varer meget kort, thi der gaar ikke lang Tid, før de opdage, at ganske vist have de faaet et Gode, men de savne et andet, nemlig Godsetspektion, og saa kommer der et Andragende om at saa Billetsalgstedet forandret til en Holdeplads. Der foreligger jo hvert Aar for Rigsdagen flere af den Slags Andragender. Jeg maa nu, naar jeg i Dag har siddet her og med Opmærksomhed lyttet til, hvad ærede Medlemmer, der have haft Ordet for Oprettelsen af saadanne Holdepladser, erkende, at Udtalelserne ere jalone med saa megen Barme og Veltalenhed, at der vel ikke kan være Tvivl om, at der burde oprettes Holdepladser paa alle fire Steder. Men der er netop Vanfærligheden. Det er netop saaledes, det altid vil gaa, at man her i Salen hver for sin Kreds meget vrigt vil føre Ordet for de Holdepladser, der ligger i den, og det kunne vi dog snart blive enige om ikke er tilstrækkeligt, at der fremkommer et Andragende, og heller ikke tilstrækkeligt, at et saadant Andragende kan finde Forvarere her i Salen, til, at man uden videre kan gaa til at oprette Holdepladsen. Nægtelsen skyldes ikke alene den Udgift, der er forbunden med en saadan Foranstaltning, men nok saa meget det store Besvær, Togtrafikken belemres med, naar man skal have Holdepladser med korte Afstande. Man maa altsaa nøje overveje Forholdene, om de nu virkelig ere saaledes, at man kan forsvare at anlægge en Holdeplads,